

Tomáš Moravec

Dům umění
Ústí nad Labem
House of Arts

Galerie 2 / Gallery 2

Zvedat plochy?

Zvedat plochy?

Zvedat plochy?

Zvedat plochy?

Zvedat plochy?

18. 8. – 29. 9. 2022

Dům umění
Ústí nad Labem
Klíšská 1101/129a
400 96

vedle vysokoškolských
kolejí – K1, K2
zastávka Klíše Lázně
trolejbus – 57, 58, 59
autobus – 2, 7, 18

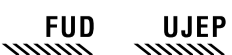
Otevírací doba
úterý / čtvrtek / pátek 10–18
středa 10–19
sobota 10–16

Vstupné dobrovolné
umění, kultura, kreativita,
výzkum, vzdělání,
společenská odpovědnost

Informace o výstavě
a doprovodném programu
se dozvíte na www.duul.cz
nebo e-mailem duul@ujep.cz

f DumumeniUL
@ dum_umeni
Dům umění Ústí nad Labem
dum_umeni

Tomáš Moravec
Zvedat plochy?
Lift Up the Areas?

Tomáš Moravec Zvedat plochy?

Prostředí současných měst prochází transformativními procesy. Na počátku stojí potřeby, pro jejichž uspokojení se mají vykonat patřičné změny. Tím se vytváří tlak koncentrovaný v určitém čase na určité místo. Původní struktura eroduje, rozruší se, nastává transformace. Na jejím konci je očekávaná úspěšná realizace nové představy. Mezi hraničními limity tohoto intervalu dochází ke konfrontaci zamýšleného plánu a jeho uskutečnění. Vzájemné porovnávání těchto parametrů ovlivňuje stanovenou trajektorii. Mnohdy dochází ke krizi, tedy zlomové fázi vývoje. Z těchto krizí pak mohou vzniknout prostory stojící v opozici oproti původnímu očekávání. Jejich odlišné kvality mohou být z určitého pohledu považovány za selhání a pro mnohé znamenat katastrofu. Jejich nový, aktuální stav je však třeba ohledat. Z jiného úhlu totiž představují novou otevřenou kvalitu.

Instalační celek *Zvedat plochy?* soustředí pozornost na fyzická místa nesoucí znaky neúplnosti. Z důvodu ekonomických, ideologických nebo sociálních krizí se dostaly do stavu „reverzní ruiny“. Pozastavený pokrok paradoxně akumuloval potenciál těchto míst pro možné budoucí aktivity. Přestože se mnohdy do lokalit a jejich živých problémů **Tomáš Moravec** vydává, výběr míst jeho zájmu není veden úmyslem řešit zásadní kauzy. Kritiku, kterou nicméně autor zastává vůči mechanicky uplatňovaným transformativním procesům současného města, se snaží přesměrovat a využít jako nástroj změny pohledové perspektivy. Do problematičtějších lokací tak Moravec vstupuje s cílem odhalit jejich potenciál a poukázat na odlišné a přehlížené kvality, které považuje za imaginativní krajiny města. Tyto hodnoty se umělec snaží zviditelňovat a zachytit. Jde o jakési zpomalení zážitku, tedy prodloužení času setkání. Místa, na která se zaměřuje, mnohdy nemají stabilní povahu a imaginativní moment, který poskytují, je velmi prchavý. V následujícím okamžiku může být překryt novou vrstvou transformativního procesu či výstavby. Město tak lze číst s ohledem na Andrease Huyssena jako neustále přepisovaný text, doslova palimpsest, tedy opakovaně používaný pergamen.

Z tohoto ideového základu se odvíjí řazení současné instalace pro Dům umění Ústí nad Labem, která spojuje dříve realizované video-sondy – záznamy performativních vstupů do lokalit nedokončených stavebních projektů. Jejich scénář je mnohdy určen pouhou abstrahovanou geometrií fyzického pohybu pozorujícího aktéra či kamery, jindy poetickým komentářem k odkryté prázdnotě v jinak hustě zastavěné městské struktuře.

Aktuální pojetí výstavy je pak určeno setkáním s lokální problematikou města Ústí nad Labem a jeho „díry“ na Mírovém náměstí. Ta slouží jako další ze zástupných symbolů popisované typologie imaginativních krajin města. Kolem vnějších hranic jejího stavebního oplocení se odehrává poslední video-sonda, jejíž sdělení je možné dekodovat až v režimu výstavní instalace. Oproti tomu rolující nekonečný pás na fasádě Domu umění je instalační přípravou k procesuální situaci – pokusu zaznamenat popis daného místa na neustále ubíhající podkladovou plochu. Název výstavy *Zvedat plochy?* je poetickým komentářem i otevřenou otázkou – jakými strategiemi je možné pracovat a vyrovnávat se s neustálou proměnou okolního prostředí?

#díra

Díra je dočasný, zástupný symbol pro chybějící část celku.

Díra definuje to, co v celkovém prostoru chybí, zviditelňuje kontury absence.

Díra vytváří dvojnásobnou situaci. Narušuje spojitost prostoru, ale ve stejné chvíli podněcuje úvahu o jeho celistvém tvaru. V textu by nebyla mezerou, ale spíše pomlčkou, spojovníkem. V kontextu města je manifestací nedokončenosti, transformativních procesů a jejich destruktivních i imaginativních potenciálů.

Díra je chybou, otevírající možnost změny.

Tomáš Moravec (*1985) je umělec a pedagog sídlím v Praze. Studoval při Ústavu umění a designu v Plzni Multimediální design (ateliér A. Matasová, D. Zahoranský, M. Pěchouček), později na Akademii výtvarných umění v Praze ateliér Intermediální tvorby 2 Jiřího Příhody a v ateliéru hostujícího pedagoga Marcuse Geigera.

Na AVU od roku 2016 pokračuje v doktorandském studiu pod vedením Dušana Zahoranského. Ve stejném roce začal pedagogicky působit v ateliéru Prostorové tvorby na Katedře výtvarné kultury a textilní tvorby Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Tomáš Moravec absolvoval řadu zahraničních stáží a rezidencí, mezi nimiž můžeme zmínit například Studios Das Weisse Haus, Vídeň, Triangle Arts Association, New York nebo FKSE v Budapešti.

V letech 2008–2009 se stal finalistou ceny Exit, Ceny Jindřicha Chalupického, získal Cenu čtenářů Reflex Art ON! a diváckou cenu Mezinárodního filmového festivalu Bratislava. V roce 2015 byl oceněn Cenou Václava Chada.

Kurátorka výstavy
Kateřina Palešnicková

Tomáš Moravec Lift Up the Areas?

Installation unit *Lift up the Areas?* focuses attention on physical places bearing signs of incompleteness. Due to economic, ideological or social crises, these places reached the state of “reverse ruins”. Paradoxically, suspended progress accumulated the future potential of various activities around these areas. Although Tomáš Moravec often visits chosen problematic localities and pays attention to local problems, the choice of spaces is not led by the intention to solve fundamental cases. However, the criticism that the author holds towards the mechanically applied transformative processes of the contemporary city, he tries to redirect and use as a tool for changing the perspective.

Tomáš Moravec enters problematic locations with the aim of revealing their potential and pointing out the different and overlooked qualities. He considers such spaces imaginative landscapes of the city. The artist tries to make these values visible and capture them. It is a kind of slowing down the experience or extending the time of the encounter. The places he focuses on are often unstable in nature and the imaginative moment they provide is very ephemeral. Next moment it can be covered with a new layer of transformative process or construction. Through the author’s optics, the city can be read with regard to Andreas Huyssen as a constantly rewritten text, literally a palimpsest — a repeatedly used parchment.

The arrangement of the current installation in Ústí nad Labem House of Arts, which combines previously realized video recordings of performative entries into the opened-construction projects, develops from this line of thinking. The scenario is often determined by the abstract geometry of the physical movement of the observing character or camera, in other cases by a poetic commentary on the exposed void in heavily built-up urban structure.

The current concept of the exhibition is determined by the meeting with the local issues of Ústí nad Labem city and its “hole” at Mírové náměstí. This hole serves as another placeholder of the described city’s imaginative landscapes typology. The last video takes place around the outer boundaries of the construction fence. The message can only be decoded in the context of the exhibition. On the other hand, the scrolling endless band on the facade of the House of Arts is an installation preparation for a procedural situation — an attempt to record a description of a given place on a constantly passing background surface. Exhibition title *Lift up the Areas?* is a poetic commentary as well as an open question — what strategies can be used to work and cope with the constant transformation of the surrounding environment?

#hole

A hole is a temporary placeholder for a missing part of a whole.

A hole defines what is missing in the overall space, it makes the contours of absence visible.

A hole creates an ambiguous situation. It disrupts the continuity of space, but at the same time it prompts reflection on its overall shape. In the case of a text, there wouldn’t be a hole, but rather a dash, a hyphen. In the context of the city, a hole manifests incompleteness, transformative processes and their destructive as well as imaginative potential.

A hole is a mistake, opening a path for a change.

Tomáš Moravec (*1985) is an artist and art teacher based in Prague. He studied Multimedia design at the Institute of Art and Design in Pilsen (studio A. Matasová, D. Zahoranský, M. Pěchouček), later at the Academy of Fine Arts in Prague, Jiří Příhoda’s Intermedia 2 studio, and studio of resident artist Marcus Geiger.

Since 2016, he has been continuing his doctoral studies at AVU under the supervision of Dušan Zahoranský. In the same year, Moravec started to lead the Studio of Spatial Design at the Department of Visual Culture and Textile Design of the Faculty of Education of the University of Hradec Králové.

Tomáš Moravec experienced a number of internships and residencies abroad, among which we can mention, for example, Studios Das Weisse Haus, Vienna, Triangle Arts Association, New York or FKSE, Budapest.

In 2008–2009, he became a finalist of the Exit Award, the Jindřich Chalupický Award, and won the Reflex Art ON! Readers’ Award and the Audience Award of the Bratislava International Film Festival. In 2015 he was awarded the Václav Chad Award.

Curator of the exhibition
Kateřina Palešnicková